

22

עין משפט
נר מצוה

כב א מ" פ"ב מהלכות
עדות הלכה י:

רבינו חננאל

[illegible]

סִירְכָה נקב. פֿ"ה וואָ דקאָמאָר
וואָסן נשואֿס סִירְכָה נקט וק
דקאָמאָר אַת אַזיבֿ צשריפֿע י"ז לומר
ששנזש אַת אַזיבֿ צשריפֿע מיוֹן שזיבֿ בַּקֿ
דקדקאָר דנחבֿי אַת אַזיבֿ היִא מחללֿת
לנשֿ תַּשְׁרָף ומיבֿוּ קשֿת דלֿא ייִבֿ
טעמאָר אַזאָ אַמאָן נקט אַת אַזיבֿ
צשריפֿע אַלל בלחלוֹ לֵא ייִבֿ טעמאָ
ו"ל דהֵא דקמִי אַת אַזיבֿ צשריפֿע
סִירְכָה נקט מַשׁוֹס דנעלמֵא במוֹ
צשריפֿע וכלחלוֹ בעקילֵא:
הלכתא זאָשריאָ. צפרק ד"ש
צנחיס (מֵה). פּרִיך
גמִי הִי וואָ דפֿסקיִן הלכֵה כִּר' יוֹסִי
(צנחמֵא) " יוֹסִינן (דקדק ד" ע' ע' א)
דעמִיד"ר ממוֹרס יטערִי נ"מ כוה"ל (שֵׁלֵא)
להלכתקֵה מנחשפּוֹת שאִינן ידועוֹת
דנחמזר שאִינן ידוע מיירי וצפֿ"ק
יוֹסִי (ר' יוֹ) וצפֿ"ק דפֿסקוֹ כרִי
דאָר ראָשון חזר לעבדוֹת נ"מ לנשֿא
יוֹ פֿרנס שמתנחֵה על הַצִּירוֹ וצבֿר
(נחמזת צנ) צפֿ"ק קשֿה דפֿסק ר' יוֹסִין
וּכְאִפֿ (שֵׁאול) כִּן דוֹסאָ ונרֵאֵה דרב
לדבֿאָר פּרִיך דוקֵה יֵאֵל הכֵּא צפֿ"ק
(צנחיס ד' מֵה). ובר"ר חפֿ"ס פֿירש
דלֵא פּרִיך אַלל היִבֿס דאִיצבֿ אחרֵי
ששזואֵה לנשיִאָה אַלל עוֹשֵׂה אִיצוֹר
מיוֹן לזיבֿ נשקּוֹמאָ אַלל ע"י אִיצוֹר
לפֿסוק הלכֵה סלמשיִאָה ו"ל דלֵא
פּרִיך אַלל טִיבֿי דלֵא נ"מ אַלל
לייַשֿבֿ לייַשֿי דנשמעִין דנחמק אַלל
הַטֵּק יֵש נשקּוֹמאָ אִיצוֹר ויִסֵּר אָף
על נִד דהוֹי למשיִאָה):

לאחריו ולא אחרות. מימה קמ'ל
מדכתיב הוּא וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה
הוּא וְלֹא וּמוֹמֵי ו"ל דְּלִי מֵהוּא לְחֹדֶשׁ
לְעֹלָם הוּא מִמַּעֲטֵינִי וְיִצְחָק מִשּׁוֹ
דְּבִעֵינִי כְּשֶׁכֹּהֵן וְאִם קִמְל' לְאַחֲרֵי וְלֹא
לְאַחֲרֵי וְאִם הִמָּתֵם ה"א ה"מ ה"כ
מִדְּעִידֵי עַד מַעַל הַדְּבִיעֵל:
וְרַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל סִבֵּר טַרְקָא ז"ל בַּת
וְבֵת ב'ו'. וְאִם הִיכִי ק"ד
הִדְרֵי בֵּית דָּאִם קִנָּה וְכֵן לִמָּה
לֵיהּ טַרְקָא לֹא אֲחֵת אֵל וְכֵן אֲחֵת
לְאַסְפִּיק מִג' ו"ל דְּלִי מִימָה דְּקֹא
אֲרוּחָה מִדְּנֵינִי לְעֵלֵי דְּמֵה כְּשֶׁהִיכִי
בֵּת יִשְׂרָאֵל לְקִילָה אֲרוּחָה וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה:
הוּא

והיא ארוסה א"ל ר"ע ישמע
שאתה דורש בת וכת נוציא
הביא את הפנויה ואם משמע
אהני גזירה שוה למעוטי פנו
ישמעאל סבר מדקאמר ליה בר
האי בת ובת מאי דריש ליה כ
שמצינו שחלק הכתוב בזכרים
ת"ל בת ובת ורבי עקיבא¹⁵
א"ל מההיא הוה אמינא ה"מ

ואתם נשואה. דקרא קמחא כתיב:
ובס. וי"ו ימיה לרבות הנשואה:
 להביא את הנשואה הלא נמי את
 ידע דעמיה דרבי עקיבא והוא קביר
 אחר ישמעאל אחי און דורש
 בזהבס: **בין תמימים לבטלי מומין.**
 זנו: **רבי קדש.** לרבות אף צבלי ופס
 ומצבו לתקושה שלל תמיר הולל ופס

אביה ולא נקט לשון ארוסה
שה דכל הספרים כתיב והא
דנותן טעם צמה טעה התנא
ילה ומשי סירכא נקט סירכיה

לעולם כרבי ישמעאל והכי קאמר את אביה
ברשות אביה בשריפה ואת חמיה מחמיה
בסקילה וכל אדם כחנק אמר רבא מאי
שנא או אידי ואידי ממש או אידי ואידי
רשות אלא אמר רבא לעולם כר"ש וקסבר
ר"א נשואא כארוסה מה ארוסה חד דרגא
מסקינן לה מסקינן לשריפה אף נשואא
חד דרגא מסקינן לה מחנק לסקילה מתקף
לה ר' חנינא הא אידי ואידי ר"ש בשריפה
קאמר אלא אמר רבינא לעולם כרבנן
ואיפוך את אביה בסקילה ואת חמיה בשריפה
והאי דקאמר את אביה סירכא בעלמא
נקט: אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא
אמר רב הלכה כדשלה רבין משמיה דרבי
יוסי כרבי חנינא אמר רב יוסף הלכתא
למשיחא א"ל אביי אלא מעתה שחיטת
קדשים לא ליתני הלכתא למשיחא אלא
לדרוש וקבל שכר הכא נמי דרוש וקבל שכר
קאמרי הלכתא למה לי סוגיא דשמעתא
הלכה קאמר מאי רבי ישמעאל דתניא וכת
[איש] כהן כי תחל לזנות כנערה והוא ארוסה
הכתוב מדבר את האומר כנענ' והיא ארוסה או
אינו אלא אפי' נשואה ת"ל יאיש אשר ינאף
את אשת רעהו מות יומת הנואף והנואפת
הכל היו בכלל הנואף והנואפת הוציא הכתוב
בת ישראל בסקילה ובת כהן בשריפה מה
כשהוציא הכתוב את בת ישראל לסקילה
ארוסה ולא נשואה אף כשהוציא הכתוב
בת כהן לשריפה ארוסה ולא נשואה וזמניה
ובועלה בכלל יעשייתם לו כאשר זמם
וגו' בועלה מאי כאשר זמם איכא אלא
זוממיה בכלל מיתת בועלה משום שנאמר
ועשייתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ואלא
לאחותו דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר אחת
ארוסה ואחת נשואה יצאת לשריפה יכול
אפילו פניה נאמר כאן יאביה ונאמר להלן
יאביה מה להלן נזות עם זיקת הבעל אף כאן
נזות עם זיקת הבעל א"ל ר' ישמעאל אי
מה להלן נערה והיא ארוסה אף כאן נערה
אל אחי יבת יובת אני דורש א"ל וכי מפני
זו לשריפה אם משמע להביא את הנשואה
להוציא את הפניה הוציא את הנשואה ור"ע
יה ואחתי בת ובת לרבית את הנשואה ורבי
נ ובת ש"מ הדר ביה מגזירה שוה יור' ישמעאל
יזבעי ליה לכדתני אבוהי דשמואל בר אבין לפי
בין תמימים לבעלי מומין יכול נחלוך בבנותיהן
מיהם מקריבין והיו קדש נפקא ור' ישמעאל
אינהו אבל בנותיהן לא קמ"ל ורבי ישמעאל
הא

אמר לו רבי ישמעאל. הוילי ודורש אחת גזירה שוה
גוליא וו כפריסה. ותמור עליה ממיתה המפרישת בה
הפנייה ואם משמע להוילי פנייה הוילי וכו': **ורבי ישמ**
אל היה ודמדהדר ליה בת ונת אתי דורש שמע מיה דר
זויה ליה וו דלמא בת ונת כפרייה וכו' קאמר ר' אל
ענין עבודה יכול אף גזות צעלי מומין יאזו מכלל
מין לקדושה: **בני מילי.** דנפקי שאף צעלי מומין בקדו
שולין לעבודה יהיו מותרין לטמא למתים: **ור' ישמעאל.** דנפ

[illegible]

בשריפה קאמר. ועל כרחק לא מנית
לממיר ר' אליעזר בזה פליג עליה
דמהיבא תימי אל לית גנין אב
ד' שמעאל ש' כרחק כיון שרשפה
חמורה וקרא בת כהן סתמא כתיב
סמינן במשמע ואי אית ליה בנין אב
דבארסורא הכתוב מדבר נשואה על
כרחק לא יתא מכלל נשואה
ישראל ומי הוציאה לסקילה אם
החמיר הכתוב בארסורא בת כהן מבת
ישראל שני חמורה חמורה
בנשואה שריא קלה: **איסור.** אידי
ואידי רשות והאי דקאמר את אביה
ולא נקט לשון ארוסה ולשון נשואה
סייבא נקט אמילימיה דתנא קמא
ספק דלאריי בלשונא דקרא: **הלכתא**
במיתא. הלכא ו' כשיבאו ימות
המשיח אטערך לכו שישבו ד' מיתות
בית דין למקומן: **הכי קאמינא הלכא**
למה לי סוגיא דשמעאל הלכא קאמר.
במתיא. מי שייך לממיר הלכא בת
הא מתוקות שאין ר' רבין לרבינא

לא חיוב ולא פטור ולא חילוק מיתה
דמרייהו מפשיי נשואה בשריפה
ארוסה בסקילה ובחיקון לשון הבריתא
פליגי מר מתקן לה ללישנא דלא
אזערין לאפוכה ומר מפיק לה משום
דחוקא ללישנא ומאי הלכה איכא
למימר כגויא דשמעתא אחרי שצין
למדיין ממנה כלום כשיאחז המטה
ויחיה המתים שאלל את רבי אליעזר
בצוה לשון אמרה: מוט ימות גויא
והנוטף. כל מיתה סתם חנק ולקמן נ"א.
הלל היו בכלל הטוף והנוטף.
נשואות וארוסות כהנת ישראלית:
הנזיל הכחוש. מכלל זה את ארוסה
בסקילה בדכחיז (דברים כג) ואינא
את הגנבה והחזיק (ויקרא) כמות אחרי כן
כן לשריפה וכן סתם ולמד סתם

מן המפורש מה כשהוא בראש
מכלל חק ארבע היות ולא נראה
אף כשהוא כו' וזממה. בכלל
מיתת בעולה שלא יאז מן הכלל
דמתי (ויקרא כא) הוא ולא בעולה
וזממה בכלל מיתת בעוליהן דמתי
כאשר זמם לעשות לאחי ולא לאחותו
במקום שיש חילוק מיתת בעולות כגון
כאן שחייבו לה שריפה וזו שקילה
כדניו ודניו ולא כדנייה אפס ארבעה

דרוש נמי הא דבארורה משמע: כס'
דהוי חנק דאס משמע גזירה שיה
עאל. דפריך ליה אס משמע וכו' לא
י עיקראס הדרי מנגזירה שיה וכו'
קן למעוץ פניה מנא לך: **בזכרים.**
קדושמן ויהיה דינס ככנות ישראל אס
מן מוהיו קדש: **אינור.** הכהנים עמלן
קן לא במה מינו ולא אינטריך גש:
האי

מסורת הש"ס

(ב) וְנִחְמֶה מִהֶם (ב) שֶׁ
לָקָח עִלּוּ שְׂטוּת מִדָּל.
(ג) וְקִבְּלִים יוֹמָה מִהֶם וְיִזְכְּרוּ.
דְּקִבְּלִים מִשְׁמַטָּה יִבְרָחֻם
(ד) עֵינִן מִשְׁמַטָּה יִבְרָחֻם
(ה) דְּרִיב מִכְּמָלָא (ו) וְעִלּוּ
מִשְׁמָלָא (ז) וְיִבְרָחֻם דְּרִיבֵי
(ח) וְנִשְׁעִלָה כִּין דְּרִיבֵי
(ט) וְעִלּוּ בְּדִקְרָא (י) וְעִלּוּ
(יא) וְיִבְרָחֻם (יב) וְיִבְרָחֻם
דְּקִיבִים כִּיב מִשְׁמַטָּה יִבְרָחֻם
בְּקִין דְּרִיבֵי יִבְרָחֻם יִבְרָחֻם
(יג) הִלְכִּינָא (יד) גִּי דְרִיבֵי
הִלְכִּינָא (טו) וְעֵינִן מִשְׁמַטָּה יִבְרָחֻם
דְּרִיבֵי וְיִבְרָחֻם וְיִבְרָחֻם
נִחְמֶה מִהֶם וְיִזְכְּרוּ

תורה אור השלם

1. וְבֹא אִישׁ בְּכֹחַ יָדָא
לְנוֹת אֶת אֲבִיָּה דְּהָא
מְחַלְלָא בְּאֵשׁ תַּשְׁרָא
וְיִקְרָא כֵּן
2. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁתָּא
אֲשֵׁשׁ אֲשֶׁר יִשְׁתָּא כִּי
אֲשֵׁשׁ רַעְזוּ מִתּוֹ יִקְרָא
דְּנִתָּא: וְנִתָּא:
3. וְיִקְרָא כֵּן
וְעֲשִׂיתָם לוֹ כְּאִשֶּׁר
זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאִדְּרוּ
בְּכֹחַ דְּרַעַי מְקַבְּלָ:
4. וְהִדְּוִיאוּ אֶת הַעֲמָל
בְּחַיַּת אֲבִיָּה וּסְקִלָּה
אֲנָשִׁי עֵירָא כְּאֲנָשִׁי
וְנִתָּא בְּשִׁנְתָּהּ נִתָּא
יִשְׂרָאֵל לְנוֹת אֶת
אֲבִיָּה וּבִשְׁתָּהּ דְּרַעַי
מְקַבְּלָ: וְכִדְּרִים כֵּן
דְּאִשֶּׁר
5. קְרִישִׁים וְלֹא יִחְלְלוּ
יִשְׂרָאֵלִים שֶׁ אֵת אֲשִׁי
י' לֹחַם אֲלֵהֶם וְהָאִשֶּׁר
מְקִיבִים וְהָאִשֶּׁר:

מוסף רע"י

[illegible]